

ΡΑΜΠΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

'Εν Ἀθήναις δραχμαὶς 10. — 'Εν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμαὶς 11

Πωλεῖται λεπτῶν 10

'Εν τῇ ἐξωτερικῇ φράσῃ χρυσῶν 15.

Πωλεῖται λεπτῶν 100

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΡΙΧΤΕ Τ' ΟΞΩ!

— Τραγούδι μασκαρά —

Στενοχωριέσθ' ἀπὸ λεφτά,
Σὰς κυνηγοῦν κλητῆρες;
Κι' οἱ τοκογλύφοι 'στὴ γιακᾶ
Σὰς 'κόλλησαν 'σάν ψεῖρες;
Χρυστάτε νοίκια; σὰς χρυστοῦν
Καὶ δὲ σὰς τὰ πλερόνουν;
"Ἡ λωποδύταις ἄξαφνα
Τὴν κάσσα σὰς σουφρόνουν;
Νὰ μὴ σκοτίζεσθε, μπορῶ
Τὴ λύπη σας νὰ διώξω
Μαζῇ μου ρίχτετ' ὅξω
"Οἷω! ὅξω! ρίχτε τ' ὅξω.

Δουλεύετε, ἰδρόνετε,
Νὰ φᾶτε τὸ ψωμί σας
Κι' ἄλλοι πλουτίζουν ἀπὸ σὰς
Καὶ τρῶν τὴ δύναμί σας;
Ἀκοῦτε τὸν εἰσπράχτορα
Ἀπ' ὅς ἀπ' το καλύβι
Καὶ τρέμει τὸ ἀμπέλι σας
Καὶ σειέται τὸ λιотριβί;
Νὰ μὴ σκοτίζεσθε... μπορῶ
Τὴ λύπη σας νὰ διώξω,
Μαζῇ μου ρίχτε τ' ὅξω
"Οἷω! ὅξω! ρίχτε τ' ὅξω!...

Χωρὶς σκοπὸ σὰς πέρνουνε
'Στά ὅπλα τὰ παιδιὰ σας;
Κι' ἀνοίγουν τὸ σεντούκι σας,
Χωρὶς τὴν ἀδειά σας;
Σὰς κυβερνοῦνε τίμιοι

Μὰ σύντροφεύουνε μ' αὐτοὺς
Καὶ κάποιοι λωποδῦται;
Νὰ μὴ σκοτίζεσθε, μπορῶ
Τὴ φούρκα σας νὰ διώξω
Μαζῇ μου ρίχτετ' ὅξω!
"Οἷω! ὅξω! ρίχτε τ' ὅξω!
Τὸ ξέρω πῶς ἡ σημερινή
Φοροφουρτούνα πνίγει
Τὸν πικρὸν γερὸν κολυμβητὴ
Καὶ πῶς γλυτόνουν λίγοι
Μὲ ζώνη κολυμβητικὴ
'Ρουσφεταγορασμένη
Μ' ἂν ἦναι κόμμα σου, λαέ,
Οἱ θαλασσοπνιγμένοι
Νὰ μὴ σκοτίζεσαι, μπορῶ
Τὰ κύματα ν' ἀμπώξω...
Μαζῇ μου ρίξε τ' ὅξω
"Οἷω! ὅξω! ρίξε τ' ὅξω!

Σὰν ἀδελφός μου μασκαράς
'Απόκρεψε μαζῇ μου
"Αν καὶ δέ μοῦ μείνε παρὰς
'Στὸ ἔρημο πουγγί μου,
Χαράτσι δὲν ἐβάλανε
Καὶ 'στὸ μασκαραλίκι
'Εκεῖνοι ποῦ, ἀρνὶ λαέ,
Σοῦ πέφτουνε 'σὰ λύκοι.
Μὰ μὴν τοὺς σκιάζεσαι
Μπορῶ μαζῇ σου νὰ τοὺς διώξω
Καὶ ρίξε τ' ὅξω κι' ὅξω!

ΤΙ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΔΕΟΜΕΘΑ

Πρό τινων ἡμερῶν ἐθρυλήθη ὅτι ἐπικεῖται ἡ ἀντικατάστασις δύο ὑπουργῶν· μάλιστα καθορίζοντο οἱ ἀντικαταστασόμενοι ὑπουργοί· καὶ οὗτοι εἰσὶν ὁ τῆς δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτης καὶ ὁ τῆς παιδείας κ. Μανέτας·

Ἄλλὰ οἱ θρύλοι οὗτοι διευφύσθησαν ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀναγκασμάτων τούτους ἐφημερίδων.

Οὐχ' ἦττον, ἂν καὶ ἡμεῖς δημοκρατικοί, τούτέστιν ἔθροιο τοῦ ἐξωμότης δημοκρατικοῦ τοῦ 1875 κ. Χ. Τρικούπη τοῦ καὶ νῦν ἱθύνοντος τὰ τῆς πολιτείας φανατικοῦ ὀλιγαρχικοῦ δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ παραδεχθῶμεν ἐκτιμῶντες τὸν ἄνδρα, διὰ λογαριασμόν τῆς ἰδίας ἀξιοπρεπείας ὅτι θέλει ἀντικαταστήσει τοὺς δύο τούτους ὑπουργοὺς ὧν ἡ ἐν τῇ ἀρχῇ διακονή ἐστὶν ἡ ἐκτύπωσις καὶ παραμονὴ ἐν τῷ μετώπῳ τῆς κυβερνήσεως ἀνεξιτήλων στυγμάτων.

Ἄλλ' ὁ κ. Τρικούπης δὲν πιστεύομεν νὰ ἔχῃ τόσην ἀπλοϊκότητα καὶ τόσην αὐταπάρνησιν ὑπὲρ τῶν ἐγκληματούτων ὑπουργῶν του ὥστε μὲ θυσίαν νὰ μᾶς παρουσιάσῃ τὸ μέτωπον ἐστιγματισμένον νὰ διατηρήσῃ τούτους ἐν τῇ ἐξουσίᾳ.

Ὅθεν τὴν ἀντικατάστασιν τῶν ἀριδὲλως ἀποδειχθέντων ἀνικάνων περὶ τὴν τῶν καθηκόντων ἐκτέλεσιν ὑπουργῶν θεωροῦμεν βεβαίαν.

Ἄλλὰ (ὦ φοβερὸν ἀλλὰ ἐδῶ εἶναι ὁ κόμπος) τὴν πτώσιν τῶν δύο τούτων ἀνικάνων ὑπουργῶν δὲν θεωροῦμεν τόσον ἀναγκαίαν ὅσον θεωροῦμεν ἐπάναγκες τὴν ἀναπλήρωσιν αὐτῶν δι' ἄλλων μὴ ἐν τῇ ἰδίᾳ μοίρᾳ ἀνηκόντων καὶ προφανῶς ἰκανωτέρων.

Εὐτυχῶς διὰ τὸ αἰωνίως κακολογούμενον καὶ ὑπὸ τῶν δίκην ἱερεμιῶν μυριολογούμενον ἔθνος μας ὑπάρχουν πολλοὶ οἱ δυνάμενοι ἐπαξίως νὰ διευθύνωσι τὰ δύο ταῦτα ὑπουργεῖα, ἀλλὰ (καὶ πάλιν τὸ ἀπευκαταῖον ἀλλὰ) δυστυχῶς δὲν συγκαταριθμοῦνται μετὰξὺ τῶν ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ παλαίστρᾳ, (τὸ παλαίστρα ἐννοεῖται κυριολεκτικῶς) ἀγωνιζομένων· ὁ δὲ κ. Τρικούπης ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην νὰ ἀντικαταστήσῃ τοὺς κκ. Βουλπιώτην Μανέταν δι' ἐτέρων βουλευτῶν διαθετόντων πλείονας αὐτῶν ψήφους ἐν τῇ βουλῇ ὥστε ἡ δικαιοσύνη μας καὶ ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις ἡ καὶ ἡ ἐκκλησία οὐδὲν ἐκ τῆς ἀν-

τικαταστάσεως ταύτης θέλουσι κερδήσει καὶ ἡ ὑπηρεσία τῶν δύο τούτων ὑπουργείων, θέλει εὐρίσκεισθαι εἰς τὸ αὐτὸ σημείον τῆς στασιμότητος καὶ χαλαρότητος ὥς καὶ μέχρι τοῦδε διότι τὰ δύο ταῦτα ὑπουργεῖα θὰ ἐξακολουθῶσι νὰ διευθύνωσιν οἱ καὶ σήμερον διευθύνοντες αὐτὰ . . . βουλευταὶ εἰς ὧν τὰς ἀπαιτήσεις δὲν δύνανται παρὰ νὰ ὑποχωρήσωσι· καὶ οἱ ἀναδειχθέντες νέοι ὑπουργοί.

Συνεπῶς ἡ ὁ κ. Βουλπιώτης εἶναι ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἡ ὁ κ. Μανέτας εἶναι ὑπουργὸς τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας ἐκπαίδευσεως ἡ ἄλλος τις ἐκ τῶν κυρίων βουλευτῶν, ὑποκαίμενος εἰς τὰς αὐτὰς ρουσφετολογικὰς ἀξιώσεις δι' ἡμᾶς τὸ ἴδιον εἶναι.

Ἐμφορεῖσθε κ. Τρικούπη ὑπὸ ἀναμορφωτικῶν ἰδεῶν;

Θέλετε νὰ ἀναδείξητε ἐν πλήρει τῇ ἰσχύϊ τῆς τὴν οἰκτρῶς καταπεσοῦσαν δικαιοσύνην μας;

Ἐπιθυμεῖτε νὰ διαρρηθῶσιν ἐπὶ τὰ βελτίω τὰ τῆς ὡλαινοῦσης παιδείας μας;

Προσκαλέσατε ὡς ὑπουργοὺς ἀνθρώπους μὴ βουλευτάς.

Ἀνθρώπους δηλαδὴ εἰδήμονας μὲν κατὰ βᾶθος τῶν καθηκόντων καὶ ἔχοντας τὴν θέλησιν τοῦ πράξαι πᾶν ὅτι δεῖ ὑπὲρ τῆς ἀνυψώσεως τῶν δύο τούτων κλάδων ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἔχοντας ὑποχρεώσεις καὶ ὑπεύκοντας οὕτω, τῇ πολιτικῇ.

Ἄλλως ἂς ἀφεθῶσιν οἱ δύο οὗτοι ὑπουργοὶ εἰς τὰς θέσεις τῶν ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἀντικαταστάσεως τῶν ὑπὸ ἐτέρων ὑποχρέων τῇ πολιτικῇ, τὰ δύο ταῦτα ὑπουργεῖα θέλουσιν ἐξακολουθεῖ διευθύνεσθαι ὑπὸ τῶν κ.κ. Παπαεργάνου καὶ Λάπα οἵτινες διευθύνονται ὑπὸ τοῦ κ. Ἀναγνωστοπούλου ὃν διευθύνουν οἱ κύριοι βουλευταὶ ἡ τοῦλάχιστον ἂς μὴ ἔχουν τὴν ἀνάδειαν νὰ κηρύξουν ὅτι ἡ μεταρρύθμισις τοῦ ὑπουργείου θέλει γίνεσθαι διὰ λόγους συμπερόντας τῷ ἔθνει καὶ ἂς ἔχωσι τὸ θάρρος νὰ μᾶς εἰπῶσιν ὅτι μόνον διὰ λόγους πολιτικούς συγκατανεύουσι, ἐναντίον τοῦ ἐγωϊσμοῦ τῶν, νὰ ἐγείρωσι τὴν χεῖρα τῶν ὅπως ἀπαλείψωσι τὸ **Βουλπιώτεον ἄγος**.

Λογχίας.

(3)

Ε Π Ι Φ Υ Λ Λ Ι Σ

(3)

ΠΑΥΛΟΥ ΦΕΒΑΛ

ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

Κατὰ μετάφρασιν

ΚΩΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η ΑΠΟΚΡΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ.

Τὸ ὑπόγειον τοῦ ἀγρίου.

Ὁ δούξ ἱστάμενος εἰς τὴν γωνίαν μιᾶς ἀψίδος τοῦ περιστύου, εἶχεν ἀκολουθήσει ὅλην τὴν μικρὰν σκηνὴν μετὰξὺ τοῦ Ἀμερικανοῦ καὶ τῆς Κάρμεν.

Ἀμα δὲ ἐξηφανίσθη ἡ κεφαλὴ τοῦ Οὐέστερν εἰς τὴν κλίμακα τοῦ ὑπογείου, ἀνωρθώθη ὅλος καὶ ἀνέπνευσε μακρὰν ἀναπνοήν.

— Εἶνε θεσαυρὸς! διενόηθη ἀποχωρῶν· ὅλ' ἀκάμωμεν καὶ ἄλλαις δουλειαῖς μαζῇ. . .

Ἡ Κάρμεν κατέβηκεν πρώτη. Ὁ Οὐέστερν δὲν ἠρώτησε ποῦ τὸν ὀδηγεῖ διότι τὸ βλέμμα του ἠκολούθει τὰ κύματα τῆς ὠραιοτέρας κόμης τοῦ κόσμου περιυψόμενα ἐπὶ λαίμου κύκνου. Ἡσθάνετο τὰς ἰδέας του κλονιζόμενας, ὥς ἂν ἐβλεπεν ὄνειρον. Τὸ μέτωπόν του ἦτο πορφυρῶν, οἱ κρόταφοι αὐτοῦ ἐκαίοντο ὑπὸ τὰς ἀδρᾶς καὶ λευκαζούσας τρίχας του.

Καθ' ὅσον κατήρχετο, βαρεῖα καὶ θερμὰ ἀτμόσφαιρα ἐβάρυνε περισσότερο τὸ στῆθος του καὶ ὤθει ἀφρονώτερον τὸ αἷμα πρὸς τὸν ἐγκέφαλον αὐτοῦ. Τὰ ὄπτα του ἐσύριζον· ἡ ἀναπνοή του ἦτο βραχνεῖα καὶ ἐπίπονος.

Ἡ Κάρμεν ἤκουεν αὐτὸν ὀπισθὲν τῆς ἀσθμαίνοντα· παράδοξον μειδίαμα ἀποτυνέθεσε τὰς κανονικὰς γραμμὰς τοῦ στόματός του.

— Ἐλάτε, ἐλάτε, ἐπανελάθειν ἐκεῖνη χωρὶς νὰ στραφῇ.

Κατέβη δὲ γοργῶς τὰς τελευταίας τῆς κλίμακας βαθμίδας καὶ διῆλθε κατὰ μῆκος τὸ ὑπόγειον ζητοῦσα τράπεζαν κενήν.

Ὁ Οὐέστερν τὴν ἠκολούθει κλονιζόμενος.

Τὰ περὶ αὐτὸν τῷ ἐφάνοντο ὡς ὀπτασία. Ἐβλεπεν ὁ ἀγρὸς ὁ καπνὸς τῶν λυχνιῶν, τὸ πλῆθος τῶν ἀναπνοῶν, ὁ κλονισμὸς καὶ αἱ ἀπειροὶ ἀναθυμιάσεις αἱ ἀναδιδόμεναι ἐκ συσσωρευμένου πλήθους. πάντα ταῦτα συνεπυκνύνοντο καὶ ἐπλανῶντο ἐν εἰδει πυκνῆς ὁμίχλης ἐν τῇ αἰθούρᾳ, διὰ πελιδνοῦ κύκλου περιστέ-

Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΟΜΕΝΟΣ

Ἀναγινώσκωμεν, ἐν τῇ **Χώρα**, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν :

ΕΙΣΗΚΟΥΣΘΗΜΕΝ

«Πρὸ ἡμερῶν τεσσαράκοντα ἡφορμὴν λαβόντες ἐκ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ διαδόχου πρὸς τὴν ἐρίτιμον ἀδελφὴν τοῦ κ. Τρικούπη, ἡναγκάσθημεν νὰ παρατηρήσωμεν μετὰ λύπης τὸ συμβαῖνον, αὐτὸ ἄτοπον τῆς μονομεροῦς εὐνοίας ὑπὲρ θατέρως τῶν ἀνταγωνιζομένων μερίδων καὶ μάλιστα τῆς ἐν τῇ κυβερνήσει, ἡοῦ εἰς ὅλα τὰ συνταγματικὰ καὶ μοναρχικὰ κράτη οἱ διάδοχοι τῶν θρόνων ἐπιδαφιλεύουσιν τὴν εὐνοίαν αὐτῶν εἰς τὰς ἀντιπολιτεύσεις ἀποκλειστικῶς καὶ δὴ θεωροῦνται καὶ ἐπίτιμοι ἄρχηγοὶ αὐτῶν καὶ μόνον εἰς τὸ πρότυπον βασιλείῳν μας παρατηρεῖται τὸ ἄτοπον τῆς ἰδιαιτέρας εὐνοίας ὑπὲρ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρικούπη. Εἰχομεν γράφει τότε ὅτι ὁ ἐνεστὼς αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας, πρὸ τῆς δολοφονίας τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, τοσοῦτον ἀντεπολιτεύετο τὸ ὑπουργεῖον Γκορτσάκωφ καὶ Τολστόϊ, ὥστε καὶ ἄρθρα κατ' αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς τοῦ αὐτοκράτορος πατρὸς του ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ ἐκδιδομένην ἐφημερίδα τοῦ Κατκόφ, ὁ δὲ αὐτοκράτωρ τοσοῦτον εἶχε στενοχωρηθῇ, ὥστε πολλάκις εἶχε διατάξει τὸν διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας ν' ἀνακαλύψῃ τὸν συγγραφέα τῶν δημοσιευομένων ἄρθρων, ὁ δὲ διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας στενοχωρηθεὶς, ἡναγκάσθη νὰ κατακρατήσῃ τὸ εἰς Μόσχᾳ ἀναχωροῦν ταχυδρομείον, νὰ παραβιάσῃ τὸ ἀπόρητον καὶ κατὰ τὴν τὴν ἀνταπόκρισιν τοῦ διαδόχου καὶ τὴν παρουσίαν εἰς τὸν αὐτοκράτορα, ἀλλ' ὁ αὐτοκράτωρ, ἀντὶ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν ὑπάλληλόν του καὶ τὸν ἡμεῖς ἐπὶ τῇ δραστηριότητι του καὶ τῇ ὀξυδερχείᾳ του, τὸν ἀπέλυσεν ἀμέσως τῆς ὑπηρεσίας, εἰπὼν αὐτῷ ὅτι μὴτε κατὰ διάνοιαν ὤφειλε νὰ προσῇ εἰς τοιοῦτον ἐρρύσυλον διάδημα καὶ παραβιάσῃ τὴν σφραγίδα τοῦ μέλλοντος αὐτοκράτορος.

φοντα ἕκαστον φῶς καὶ, ὡς ζοφερός πέπλος, παρεντιθέμενα μετὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ τῶν ἀντικειμένων. Ὑπῆρχεν εὐθυμία, θόρυβος, τρέλλα, ἀλλ' ἡ εὐθυμία αὕτη ἦχει θλιβερώς, ὁ θόρυβος οὗτος διέτρεχεν ἐντατειχισμένος, πνιγμένος ἐντὸς τοῦ ἀμειλίχτου τετραγώνου τῶν ὑπογείων τοίχων· ἡ τρέλλα ἐκείνη κατέθλιβε τὴν καρδίαν· ἦσαν οἰνοὶ ὄργια ἐν τάφῳ. Πᾶσαι αἱ τράπεζαι, ἐκτὸς μιᾶς ἢ δύο, τοποθετημέναι εἰς σκοτεινάς, ἢ στενοχώρους γωνίας περιεκυκλοῦντο ὑπὸ πολυαριθμῶν πινόντων, μετρημισμένων καὶ μὴ. Περὶ τὰς τραπέζας ἐκυκλοφόρουν, ἀνὰ δύο, σμήνη ἐκ τῶν ὁραίων γυναικῶν ὅς εἶδον ἐν τῷ κήπῳ τοῦ Παλαί-Ρογιαλ. — Διότι τὸ Παλαί-Ρογιαλ, κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας, ἐξήρπυεν ἐκ πάντων τῶν πόρων αὐτοῦ τὰς ἀναριθμήτους αὐτοῦ σειρήνας. Ἦτο ἀπέραντος Φρυγὼν κυψέλη ὀργῶσα πρὸς ἐργασίαν, μυρμηκιδῶσα, καλύπτουσα, ὡς ἡ αἰγυπτιακὴ πληγὴ τῶν ὀκρίδων, τὰς πλάκας τῶν μακρῶν στοῶν, τὴν ἄμμον τοῦ κήπου, τὸ λιθόστρωτον τῶν πλησίον ὁδῶν, καὶ ἐκχύνουσα προσέτι τὸ ὑπερεκχειλισμὰ τοῦ ἀπλήστου πλήθους αὐτῶν εἰς τὰ χίλια χρυσολαμπῇ ἢ κονιορτώδη καταγώγια. ἅτινα ἐκρυπτεν εἰς τὰ λιθινὰ του σπλάγγνα ὁ λεβιζθὼν οὗτος τῆς παρισινῆς ἐκπορεύσεως. Ὑπῆρχον ἐκεῖ γυναῖκες δι' ὅλας τὰς ὁδοὺς, καθὼς καὶ δι' ὅλα τὰ βαλάντια, οἱ δὲ ἄνθρωποι τῆς ἀστυνομίας, ἐρρυπωμένοι ποιμένες τοῦ ἀκαθάρτου αὐτοῦ ποιμνίου ἔχονον πλέον τὸν λογαριασμόν.

Παρήλαντον ἐκεῖ, ὡς ἐν εἶδει ἐπιθεωρήσεως, ἔχουσαι δι'

»Εὐτυχῶς καὶ ὁ ἡμέτερος διάδοχος νοήσας τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον του, ἤρξατο ν' ἀποκλινῇ εἰς τὴν ἀντιπολιτευσιν καὶ νὰ διδῇ ἀκροάσεις καὶ συνεντεύξεις εἰς ἀντιπολιτευομένους βουλευτάς καὶ νὰ ἐπιδεικνύῃ αἰσθήματα ἀντιπολιτευτικώτατα, ἀποστέρων ἐν πολλοῖς καὶ τὴν πολιτικὴν τοῦ βασιλέως πατρὸς του καὶ ἰδίως εἰς τὴν ὑπὲρ τοῦ Τρικούπη ἐπιδαφιλευμένην εὐνοίαν, περὶ οὗ ἐκφράζεται ἥκιστα εὐμενῶς. Εἰς ἐκ τῶν λαβόντων τὴν τιμὴν νὰ ἐμφανισθῇ ἐνώπιον τοῦ διαδόχου, καὶ 20 λεπτὰ τῆς ὥρας συνδιαλεχθῇ μετ' αὐτοῦ, μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου διακρίνεται ἐπὶ νοημοσύνη, ἀγγιγία καὶ βαθεῖα γνώσει τῶν ἐσωτερικῶν ἡμῶν πραγμάτων, καὶ εὐτυχῆς ἔσεται ἡ Ἑλλὰς εὐθὺς ὡς οὗτος ἀνέλθῃ εἰς τὸν θρόνον.»

ΓΡΑΜΜΑΤΟΚΙΒΩΤΙΟΝ

ΤΩ ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΩ Ε...

Πά.λι στὰ κρύα ἔμεινες, κακόμοιρε Ξυγκάκη!

Κρίμα νὰ σθῶς ἡ ρηότη σου, χωρὶς βλαστὸ νὰ κάρη,
καὶ τώρα ἐνὰ στὴν καρδιά σου ἔμεινε μεράκι,

ἡ ἔξυπνή σου κεφαλὴ ποῦ δὲ θὰ δῇ στεφάνι...

Γιατρεῦεις τὸν ποτόδοιο, μὰ τὸν ἴδικό σου πόνο,

* * *
Ἄς εἶσαι καὶ ὁδοιπογυατρός, δὲ θα γυατρεύῃς μόνο...

Λεβέντης εἶσαι, ὡμορφος, τί τρέχει, τί συμβαίνει,

ποῦ γὰρ γαμβρός δὲν εἰμπορεῖς νὰ μῆς σὲ κάρᾳ σπῆτι!

μὴ σοῦ χαλᾷ τῆς προξενταῖς παλιὰ σου ἐρωμένη.

ἢ μήπως σὺ κρατεῖς ὦψηλὰ τὴν κορδυλέντα μύτη;..

Ἄχ, φταῖει ἡ κακογλωσσίδα, θέλουν νὰ ποδοῖ τάχα,

πῶς εἶναι τὸ ἐμπόδιο τὸ δουλικὸ μονάχα!

Δουλεικοθήρας,

ἕκαστον τὸ αὐτὸ μειδίαμα καὶ πίνουσαι πανταχόθεν· σπανίως ἐκάθηντο, γνωρίζουσαι πόσον πολύτιμοι ἦσαν αἱ στιγμαὶ τῶν ἐβιάζον ὑπομονητικῶς καὶ οὐδέποτε ἀπελπιζόμεναι, ἕως οὗ πειναλέος τις ἐλθὼς δαγκάσῃ τὸ τετριμμένον ἄγκιστρον αὐτῶν.

Ἐντὸς κενοῦ μέρους, ἀναμέσον τῶν τραπεζῶν, ἐκάθηντο ὀρχήστρα ἐκ πέντε ἢ ἑξ μουσικῶν, εἰδικῶς ἐντεταλμένη νὰ θορυβῇ ὅσον τεσσαράκοντα ὄργανα. Ἐμπροσθεν αὐτῶν καὶ δεξιόθεν, ἄνθρωπος γυμνὸς μέχρι τῆς ζώνης, τοῦ ὁποῦ τοὺς νεφροὺς περιέζωνε στέφανος ἐκ λαμπρῶν πτερῶν, ἐκάθηντο ἐπὶ σαμνίου, πλησίον πολλῶν τυμπάνων ὑπολελογισμένου μεγέθους. Ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἦτο ὁ ἄγχιος.

Ἐφαίνετο πρεσβύτατος, ἀν καὶ ἴστατο ἀκλόνητος καὶ αἱ εὐκίνητοι αὐτοῦ χεῖρες ἔτυπτον τὸ δέσμα τοῦ τυμπάνου μετὰ καταπληκτικῆς γοργότητος. Ἐν τῷ μέσῳ τοῦ στήθους αὐτοῦ, ἦν ἐστιγμένη μετ' ἄκρας λεπτότητος ἡ εἰκὼν ὀκλαζούσης ἀλώπεκος. — Ἐτερον ἰννογράφημα, πολὺ μικρότερον, ἐφαίνετο ὑπὸ τὸν ἀριστερὸν μαστὸν, εἰς τὴν θέσιν τῆς καρδίας. Μακρόθεν δὲν διεκρίνετο καλῶς τὸ σχῆμά του, ἀλλὰ θὰ τὸ ἐξελάμβανες ὡς οἰκίστημον περιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς ρήτρας αὐτοῦ. — Εἴτε βαρὺν σιοπίμως, εἴτε ἐκ φύσεως, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦτο ἐρυθρόγαλλον. Βαθεῖαι οὐλαὶ ἐφαίνοντο εἰς τὸ μέτωπόν του καὶ εἰς τὰς παρειάς του. Περὶ τὸν λαιμὸν αὐτοῦ εἰλίσσετο τριπλῶς περιδέλαιον ἐκ χονδροειδῶν ὕλων καὶ προσετρίβοντο πρὸς ἀλλήλους οἱ ἡχηροὶ αὐτοῦ κόκκοι εἰς ἐκάστην ταχείαν καὶ αἰφνιδίαν κίνησιν, ἢ ἐκαιμεν ὁ ἄγχιος μεταβαίνων ἀφ' ἐ-

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Τὸ χρηματιστήριο καὶ ἡ «Ἀκρόπολις».—

Ἐγράφησαν πολλὰ πρὸ τινων ἡμερῶν διὰ τὰς ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ μας ζημίας. Ἡ «Ἀκρόπολις» διὰ πρῶτον ἀρθρου της ἀπῆντησε «διατὶ ὁ θόρυβος» ἀπὸ αἱ ζημίας εἶναι μικραὶ, καὶ ἀπὸ αἱ Λαυρειωτικαὶ μετοχαὶ δὲν ἔχουν σχέσιν μὲ τὴν ἔκπτωσιν ἢ ὑψώσιν τοῦ συναλλάγματος καὶ τοῦ χρυσοῦ. Ἐν τῷ προχθесινῷ ὁμῶς φύλλῳ, δημοσιεύουσα τὸ χρηματιστικὸν δελτίον της εἰς τὴν πρώτην σελίδα, γράφει ὅτι τὰ κέρδη τῆς εταιρίας τοῦ Λαυρίου προκύπτουσιν ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος, καὶ ὅτι, εὐθὺς ὡς ὑποτιμηθῇ τὸ ἐξωτερικὸν συναλλάγμα, θέλει στεριεῦσαι καὶ ἡ πηγὴ αὕτη τοῦ πλουτισμοῦ τῆς εταιρίας. Τώρα ὅς κρίνῃ ἕκαστος τί σκοποὺς ληστροικὸς ἔχουν αὐτὰ τὰ δημοσιεύμενα δελτία της, καὶ διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἢ ταχυτέρᾳ ὑποτίμησιν τῶν Λαυριακῶν μετοχῶν, γράφει εἰς τὸ μνησθὲν δελτίον της ὅτι «Φόβος δὲ ὑπάρχει μὴ αἱ τράπεζαι, παρ' αἷς ὑπάρχουσιν ἐνεχυριασμένα, πολλὰι χιλιάδες μετοχῶν (Λαυριακῶν) ζητήσωσι παρὰ τῶν ὀφειλετῶν αὐτῶν καλύμματα, τὰ ὅποια κατὰ τὴν ἐπικρατοῦσαν κατάστασιν, ὀλίγοις ἤθελον δυνήθῃ νὰ καταθέσωσι καὶ κατ' ἀκολουθίαν προβῶσιν εἰς τὴν ἔκποσιν τῶν ἐνεχύρων, ἀποτελουμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐκ Λαυρειωτικῶν μετοχῶν. Ἰδοὺ τί θὰ συμβῇ τότε· οἱ κάτοχοι Λαυριακῶν μετοχῶν, μανθάνοντες ὅτι ἡ Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως, διότι αὕτη ἔχει ὡς ἐνέχυρα τοιαύτας μετοχάς, θὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκποίησιν των, θὰ σπεύσῃ νὰ πωλήσῃ τὰς ἰδικὰς των, προλαμβάνοντες μεγαλειτέραν ὑποτίμησιν. Αἱ μετοχαὶ των θ' ἀγορασθῶσιν, ἀλλ' ἐκ τῆς πωλήσεως θὰ ἐπέλθῃ ὑποτίμησις, τότε θὰ πωλήσῃ καὶ ἡ Τράπεζα Κωνσταντινουπόλεως, καὶ οἱ μεσῖται της θὰ τὰς ἀγοράσῃ πάλιν τὰς μετοχάς, ὅπως τὰς πωλήσῃ ὑπερτιμημέναις μετὰ τινὰς ἡμέρας, ὅτε θ' ἀναγγελθῇ ὑπὸ τῆς «Ἀκροπόλεως» ὅτι ὁ μόλυβδος ὑψώθη ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅτι τὸ συναλλάγμα ὑψώθη κ.λ.π.

Αὐτὸ τὸ παιγνίδι παίζεται τακτικῶς, καὶ βαθμυθὸν τὰ χρήματα τῶν θυμάτων εἰσέρχονται εἰς τὰ ταμεῖα τριῶν ἢ τεσσάρων μεγάλων κατεργαρέων χρηματιστῶν.

Ἀληθῶς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Τρικούπη ἡ Ἑλλάς κατέστη τὸ χρηματιστήριον τῶν ἐξ Ἀνατολῆς κατεργαρέων.

νὸς εἰς ἄλλο τύμπανον. Ὡς κάλυμμα τῆς κεφαλῆς ἔφερεν ὑψηλὸν διάδημα ἐκ πετρῶν διατεθειμένων ἐν σχήματι ριπιδίου, καὶ ὑποδήματα ἀμερικανικὰ ἐκ τῶν λεγομένων μοκασέν.

Συνήθως ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ἐνῷ ἐξετέλει θαύματα τέχνης ἐπὶ τῶν τυμπάνων αὐτοῦ εἶχεν ἀτενῶς προσηλωμένους χαμαὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Ὅσakis δ' ἀνύψωνεν αὐτοὺς κατὰ τύχην, ἐφάνιντο, ὑπὸ τὰς λευκανθεῖσας αὐτοῦ βλεφαρίδας, κόραι πλατεῖαι, ὑαλώδεις, ἀφ' ὧν ἔπιπτεν εἰς τὸ κενὸν βλέμμα πτώματος.

Τὸ ὑπόγειον ἥλλαζεν ἄγριον συχνότατα. Οὗτος ἐξετιμάτο παρὰ τῶν ἐρασιτεχνῶν. Τὸν ὠνόμαζον μέγαν ἀρχηγόν, διότι δις εἶχεν ὑψώσει τὴν φωνὴν διὰ νὰ ψάλλῃ τὰ μεγαλεῖα τοῦ γένους αὐτοῦ, μεθ' ὧν ἀνεμίγνυε παράδοξον καὶ σκοτεινὴν εὐρωπαϊκὴν ἱστορίαν.

Εἰς τοιαύτας δὲ περιστάσεις, ὁ κύριός του τῷ ἐπέβαλλε πάντοτε σιωπὴν.

Ὁ Οὐδέστερ, διερχόμενος τὸ καφεῖον κατόπιν τῆς Κάρμεν, εἶδε συγκεχυμένως πάντα ταῦτα καὶ οὐδὲν διέκρινε. Ἡ ἐπ' αὐτοῦ παραχθεῖσα ἐντύπωσις ὑπὸ τῆς θαυμασίας ἐκείνης καλλονῆς ὑπῆρξε ραγδαία καὶ κατέβαλεν αὐτόν. Οἱ πρῶτοι οὗτοι καπνοὶ τῆς μέθης τῆς καρδίας καὶ τῶν αἰσθησέων, εὐρόντες τὸ πνεῦμά του παραζαλισμένον ἤδη ἐκ τῶν ἀγνώστων αἰσθημάτων, ἅτινα ἐκυρίευσαν αὐτόν κατὰ τὴν ἐσπέραν, ἐδέσποσαν αὐτοῦ πάραυτα, τὸν ἥχμωλῶτευσαν, τὸν ἔροιψαν πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ νικητοῦ αὐτοῦ.

Ξένος καὶ Τσυγγρός.— Ὅσῳ καὶ ἂν τὰ εἶχε τσιγγρῖσαι μὲ τὸν Τσιγγρόν ὁ φίλος κ. Ξένος φαίνεται ὅτι τώρα τσιγγρῖζει τὸ ποτήρι του μαζὴ του.

Οὕτω, εἰς τὴν Νονὰν ἀναγινώσκωμεν ἄρθρα (τίς οἶδε ποῦ θὰ φθάσῃ;) (ὅπου ὁ συγγραφεὺς τῶν **Χρυσουκαθάνων**) τῶν διὰ τοῦ **Ραμππαγᾶ** δημοσιευθέντων, ὡς ἐνθυμῆσθε, ὑψώνει τὸν Συγγρόν μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔκτου οὐρανοῦ τῶν Ἰνδῶν. Ἐδῶ ἐνθυμούμεθα ἐν ἑθιμον ἀγγλικόν.

Εἰς τὰς ἀγγλικὰς οἰκογενεῖας τρώγων εἰς ξένος δύναται νὰ ζητήσῃ φαγητὸν τὸ ὅποιον κατ' ἀρχὰς δὲν τοῦ ἤρесе, λέγων :

— Ἥλλαξ γνώμην.

Φαίνεται ὅτι ὁ κατ' ἐξοχὴν ἀγγλίζων ρωμῆος φίλος, **ἡλ. λαβε** τώρα γνώμην.

Ὅπως καὶ ἂν ᾔναι ὁμῶς ὁ **Ραμππαγᾶς**, φρονῶν ὅτι ἕκαστος πρέπει νὰ μένῃ ἐλεύθερος ἐντελὼς καὶ ἀκατάχρητος εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἰδεῶν του, ἰδιαιτέρως δὲ σεβόμενος τὸν ἄνδρα, ὅστις διεδραμάτισε σπουδαῖον πρόσωπον καὶ ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ ἐν τῇ φιλολογίᾳ μας, ἀποσπᾷ ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Ὁ ἀρχιευεργέτης Τσυγγρός**, ἀρθρου του τὰ ἐξῆς νόστιμα :

Εἰς ὅλα τὰ ἔθνη τῆς γῆς ἀπόγονοι τῶν ἐνδοσποτέρων οἰκογενειῶν κατέπεσον εἰς τὰ ἔσχατα στρώματα, ἐκ δὲ τῶν ἐσχάτων στρωμάτων ἀνεδείχθησαν οἱ πλεῖστοι τῶν ἐξοχωτέρων νέων καὶ μεγαλειτέρων ἀνδρῶν τῆς οἰκουμένης. Εἰς Γράκχοι, γόνος τῶν περιφθιμῶν Γράκχων τῆς δημοκρατίας τῆς Ρώμης, κατήντησεν ἄπλοος βασιλεύς, ὅπως ζῇ ἐπὶ αὐτοκρατορίας Τιβερίου. Φίλιππος, ὁ υἱὸς τοῦ τελευταίου βασιλέως τῆς Μακεδονίας, ἐγένετο γραφεὺς ἐν Ρώμῃ ὅπως ζῇ. Ὁ αὐτοκράτωρ Κωνσταντίνος ὁ Πορφυρογέννητος μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ θρόνου του, ἔζη διὰ ζωγραφικῆς. Ὁ Μαξιμίνος ἐγένετο αὐτοκράτωρ ἀπὸ βοσκῆς εἰς Θράκην. Ὁ Θεοδοσίος ὁ Γ' ἀπὸ τελωνοφύλαξ. Ὁ πατὴρ τοῦ Λέοντος Ἰσαύρου ἦτο ἐπίσκοπος βοσκῆς. Ὁ δοῦξ τῆς Βρετανίας καὶ πρωθυπουργὸς τοῦ Φραγκίσκου Β' ἦτο ράβτης. Ὁ παντοδύναμος καρδινάλιος Ὁυλοσέ, πρωθυπουργὸς τοῦ Ἑρρίκου ὀγδόου τῆς Ἀγγλίας ἦτο υἱὸς κρεπωλῶλου. Ὁ πρίγκηψ Ἀλέξανδρος Μέντοικωφ, ὁ ἐκδοκόμενος τοῦ μεγάλου Πέτρου τῆς Ρωσίας, ἦτο ὑπηρέτης ζαχαροπλαστείου. Ἡ δὲ ἱστορία τῶν μεγαλειτέρων Παπῶν τῆς Ρώμης γέμει ἀναριθμήτων ἰμοίων παραδειγμάτων. Ἀς μὴ φαίνεται λοιπὸν παράδοξον σήμερον ὅτι ἐν Ἑλλάδι τέκνα ἀφανῶν βοσκῶν, ὑποδηματοποιῶν, γεωργῶν καὶ ὁμοίων, ἐφθασαν εἰς τὰς ὑψηλοτέρας θέσεις τοῦ κράτους. Ὁ κόσμος παντοῦ καὶ πάντοτε ὑπῆρ-

Ἡ Κάρμεν ἔλαβε θέσιν παρὰ τράπεζαν κενήν. Ὁ Οὐδέστερ ἐκάθησε πλησίον αὐτῆς καὶ ἀπέμαξε τοῦ μετώπου του τὸν ἰδρώτα.

— Ὑποφέρω... ἐπιθύρισε, ἀλλὰ θέλω νὰ μείνω ἐδῶ πλησίον σας.

— Κι' ἐγὼ τὸ θέλω, εἶπεν ἡ νεκρὰ γυνή, ἥς τὸ ὠπευτικὸν καὶ γλυκὺ ἔμμη ἠτένισεν αὐτὸν διὰ μακροῦ βλέμματος.

Τὸ βλέμαρον τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐταπεινώθη. Ἡ παρειὰ του ἐκαλύφθη ὑπ' αἰφνιδίας ὀχρότητος. Νευρικὰ φρικίασις διέτρεξε τὰ μέλη του καὶ ἐφέλλισεν!

— Εἰσθε ὡραία!...

Οἱ ὀφθαλμοὶ του δὲν ἀνυψώθησαν παντάπασιν. Ἐνόμιζεν ὅτι ἐράνη πολὺ τολμηρὸς. Ἐρροεῖτο καὶ ἐντρέπετο.— Ὑπολογίζει τις ὑπὸ τὴν τυρλὴν καὶ κεραυνόβουλον προσβολὴν τοῦ πάθους; Ὁ Οὐδέστερ, γονυκλινὴς πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ εἰδώλου, μόνον ὑψηλὸν καὶ ἱερὸν ἠδύνατο νὰ τὸ βλέπῃ. Ὁ τόπος αἱ περιστάσεις τὰ πάντα ἐξηφανίζοντο πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του ἀπέναντι τοῦ φοβεροῦ ζυγοῦ ὅστις ἐβάρυνεν ἤδη ἐπὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ. Ἡ γυνὴ αὕτη, εἰς ἣν ἐν ἄλλῃ στιγμῇ, δὲν θὰ ἐριπτεν εἰμὴ βλέμμα δυσπιστίας ἢ περιφρονήσεως, τῷ ἐνέπνεε, κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν τῆς ταραχῆς, παράλογον, ἀπελὲς, ἀπεριόριστον σέβας.

Ἡ Κάρμεν ἐκάλεσεν ὑπῆρέτην, ὅστις προσήλθε καὶ μετὰ μίαν στιγμὴν ἔθεσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης δύο ποτήρια οἶνου καὶ μίαν φιάλην κίρς.

ξεν ὁ αὐτός. Οὐαὶ δὲ ἔν ἐκ μιᾶς κοινωνίας λείψῃ ἡ τοιαύτη εὐ-
καιρία ἀναδείξωσιν.

Ίατρος ἐργολάβος δημοσίων ἔργων.—Τὴν προ-
παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξετέθη ἐν Ναυπάκτῳ εἰς μειοδοτικὴν
δημοπρασίαν ἡ κατασκευὴ ὁδοῦ ἀπὸ Πλατανάκιον εἰς Λομπο-
τινᾶν πρωτεύουσαν τοῦ δήμου Ἀποδοτίας. Τελευταῖος δὲ
μειοδότης ἀνεδείχθη ὁ φίλος τοῦ κ. Τρικούπη ἱατρός κ. Ν. Ι.
Καλαντζόπουλος! Πάντες οἱ κατὰ τὴν δημοπρασίαν ταύτην
παρευρεθέντες, ἠπόρησαν, πῶς ὁ ἀνεπιστήμων περὶ τὴν μηχαν-
ικὴν ἱατρός παρὰ τὸν Νόμον καὶ τὰς ἐδηγίας τῆς κυβερνή-
σεως, ἐγένετο δεκτός ὡς μειοδότης. Ἀλλὰ ἡ ἀπορία τῶν
διεσκεδάσθη, ὅταν ὁ ἱατρός οὗτος τοὺς παρουσίασεν ἀμέσως
πιστοποιητικὸν ἱκανότητος τῶν δημοσίων ἔργων, δι' οὗ πι-
στοποιεῖται ὅτι εἶναι κάτοχος καὶ τῆς ἐπιστήμης τῆς τοιχο-
ποιίας, γεφυροποιίας καὶ ὑδραυλικῆς!!!

Μέγας εἰσκι, κύριε Τρικούπη, ἀφοῦ καὶ τοὺς φίλους σου
ἱατροὺς ἀναδεικνύς ἐργολάβους δημοσίων ἔργων!

Τὸ κινδύλιον τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.—Αὕτῃ
ἡ ὑπόθεσις τοῦ Σπάρταλη ἐγένετο αἰτία ὅπως καὶ τὸ κιν-
δύλιον τῆς δημοσίας ἀσφαλείας ὑποστῇ ἀφαιμάξεις. Πόσα ἐ-
δαπανήθησαν ἐξ αὐτοῦ, τοῦτο τὸ γνωρίζει ὁ τμηματάρχης
τῆς δημοσίας ἀσφαλείας κ. Κανελλόπουλος. Οἱ φορολογούμε-
νοι δὲν γνωρίζουν τίποτε. Ἀλλὰ ἀφοῦ πληρώνουν δὲν πρέπει
καὶ νὰ γνωρίζουν εἰς ποίους διατίθεται τὸ χρήμα τῶν; Ὁ
«Ραμπαγάς» ἐπιθυμῶν νὰ διευκολύνῃ τὸν κ. Κανελλόπου-
λον, ὅπως μὴ αἱ κακαὶ γλώσσαι φωνάζουν ἐναντίον του, πα-
ρακαλεῖ αὐτὸν νὰ τοῦ πέμψῃ πρὸς δημοσίους σημείωσιν τῶν
κατὰ τοὺς παρελθόντας μῆνας Ν)ξριον Δ)ξριον καὶ Ἰανουά-
ριον ἐκδοθέντων χρηματικῶν ἐνταλμάτων εἰς βάρους τοῦ κινδύ-
λιου τῆς δημοσίας ἀσφαλείας.

Ἡ δημοσίευσίς θὰ γείνῃ **ὠραίῃ.**

Περὶ τοῦ κ. Βουλπιώτου.—Ἀπὸ τὴν πατρίδα του
Καρπενήσιον, γράφουν, ὅτι εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως
ὅτι ὁ κ. Τρικούπης θέλει ἀπομακρύνει τοῦ ὑπουργείου τὸν κ.
Βουλπιώτην. Οἱ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ἐλλογεῖς πρό καιροῦ θεώ-

ροῦν πεπαυμένον τὸν κ. Βουλπιώτην, καθόσον ὁ κ. Τρικούπης
παρέχει πᾶσαν τὴν κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν τοῦ εἰς τὸν ἐκ τῆς
ἐπαρχίας ταύτης Βουλευτὴν κ. Ἰατρίδην μετὰ τοῦ ὁποῖου ὁ
κ. Βουλπιώτης εὐρίσκεται εἰς διάστασιν. Καὶ τὸν τελευταῖον
εἰσπράκτορα, ὅπου εἶχε ὁ κ. Βουλπιώτης τοῦ τὸν ἐπαυσε ὁ
κ. Ἰατρίδης. Ἡ ὑποστήριξις τοῦ κ. Τρικούπη πρὸς τὸν κ.
Ἰατρίδην ἐνδεικνύει εἰς τὸν κ. Βουλπιώτην ὅτι δὲν νὰ παραιτη-
θῇ· ἀλλ' οὗτος καμώνεται πῶς δὲν ἐννοεῖ, ποιῶν τὴν ἀνάγκην
ἀφιλοτιμίας, ὁ δὲ κ. Τρικούπης, ὅπως ἐξεφράσθη, φρονεῖ ὅτι
οἱ ὑπουργοὶ δὲν παύονται, ἀλλὰ παραιτοῦνται.

Περιμένεις λοιπόν, κ. Βουλπιώτη, νὰ σὲ παύσουν ἀπὸ ὑ-
πουργόν;

**Μία πρότασις περὶ αὐτοκτονίας καὶ δὲν συμ-
μαζεύεται.**—Νὰ μὴ γίνεταί ὁ ἐλάχιστος λόγος περὶ
αὐτοκτονούντων εἰς τὰς ἐφημερίδας, οὔτε καὶ ν' ἀναγράφηται
τὸ ὄνομα τῶν. Διότι, καθ' ἣν ἔχομεν πεποιθήσιν, ἐπειδὴ ὁ
ἄνθρωπος εἶναι ζῶον κατ' ἐξοχὴν μιμητικὸν πραγματοποιεῖ,
καὶ ἐν τῇ αὐτοκτονίᾳ τὴν παροιμίαν: «Πῶς πᾶν οἱ στραβοὶ
στὸν Ἄλδῃ; — Βλέποντας ὁ ἓνας τὸν ἄλλον.» Ἄλλως το-
σούτη εἶναι τοῦ ἀνθρώπου ἡ κενοδοξία ὥστε ὑπάρχουν ἄν-
θρωποι δυνάμενοι ν' ἀποφασίσουν καὶ αὐτοκτονίαν ἀκόμη, διὰ
νὰ γείνῃ περὶ αὐτῶν λόγος, τοῦλάχιστον μετὰ θάνατον, εἰς
τὰς ἐφημερίδας.

Ἡ πρώτη αἰτία, ἥτις ἐδῶκεν ὠθησιν μεγάλην εἰς τὴν
αὐτοκτονίαν καὶ ἐπολλαπλασίασεν ἐπὶ τοσοῦτον τὰ κρούσματά
της εἶναι ἡ **ρεκλάμα.**

Ἡ **Ἀκρόπολις** εὐθύνεται διὰ πολλὰ κρούσματα θανα-
τηρῶν τῆς ἐπιδημίας ταύτης.

Αὕτῃ κόσμον **αὐτοκτονοποιεῖ.**

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου θὰ ἐπανέλθωμεν.

Μεταξὺ δύο ἀκρατῶν, ἀφοῦ ἤκουσαν τὸν κατ' αὐτοκτονίας
λόγον τοῦ κ. Μοσχάκη.

— Πῶς σοῦ φάνηκε;

— Παρ' ὀλίγον ν' αὐτοκτονήσω, ζητῶν ὡς ὅπλον, τὴν
λέμαν του!...

Ἐνθὺ δὲ ὁ Οὐέστερν ἔμενεν ὡς συντετριμμένος ὑπὸ τὸ δι-
πλοῦν βάρος τῆς στενωχωρίας καὶ τῆς εὐτυχίας του, ἡ Κάρμεν
ἔχυσεν αἷρς εἰς τὰ δύο ποτήρια.

— Ἄς πιῶμε! εἶπε.

Ὁ Οὐέστερν ἔλαβε τὸ ἐν ποτήριον καὶ τὸ ἐκένωσε μονορ-
ροῦφι. Ἡ Κάρμεν ἤγγισε τὸ ἄλλο μὲ τὸ χεῖλός της. — Ὁ
Ἀμερικανὸς ἀνωρθύθη ἀμέσως γαλβανισθεὶς, ὅτε συνήντησε
τὸ ἀκτινοβόλον μειδίσμα τῆς Κάρμεν.

— Ἀ! ναί... ναί... εἰσθε ὠραία! εἶπε συμπλέκων
τὰς χεῖρας.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐπλήρωσεν ἐκ νέου τὸ ποτήριόν του κατὰ
τὸ ἥμισυ. — Ὁ Οὐέστερν ἐπὶ πάλιν.

— Ποῦ εἴμεθα; ἠρώτησε νὰ ἑνας Ἰνδὸς Σεροκέ...
καὶ γυναικες μισόγδυταις ποῦ περνοῦν σ' ἓνα σύννεφο...
Ποιαὶ εἰν' αὐταί; Γατι αὐτὸς ὁ Ἰνδὸς δὲν ἔχει τὰ μαλλιά
του κατὰ τὸ ἔθιμον τοῦ λαοῦ του;

Εἰς τὴν λέξιν Σεροκέ, ὁ ἄγριος ἐσκίρτησεν ὀλίγον.

— Αὐταί, ἀπήντησεν ἡ Κάρμεν, εἰν' ἐκεῖνων ποῦ τῆς
πληρώνουν.

— Καὶ σεῖς; εἶπε λίαν χαμηλοφώνως ὁ Οὐέστερν.

Τὸ εὐγενὲς τῆς Κάρμεν μέτωπον ἐκαλύφθη διὰ παροδικοῦ
ἐρυθρήματος. Ἔβρισσε δὲ τὴν κεφαλὴν ὀλιθερῶς καὶ βραδέως.

— Καὶ ἐγὼ εἶμαι ὅσον καὶ αὐταί, ἐψιθύρισε.

Οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἤστραψαν.

— Τόσω τὸ καλλίτερο! ἀνέκραξε παραπρόως. — Εἶμαι
πλούσιος! — θὰ σοῦ δώσω τὴν περιουσίαν μου καὶ... .

— Καὶ εἶναι μακρὰν ἡ περιουσία σας; . . .

— Ἐδῶ τὴν ἔχω! ἐπινέλαθεν ὁ Οὐέστερν κτυπῶν ἐπὶ
τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τοῦ στήθους του.

Τὸ βλέφαρον τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ἐπανεφέρε τὸ παραπέ-
τασμα τῶν μακρῶν αὐτῆς βλεφαρίδων ἐπὶ τοῦ μαγνητικοῦ
σπινθῆρος ὅστις αἶρνης ἀνήρθη εἰς τὸν ὀφθαλμὸν της.

Ἐκάλεσε πάλιν, διὰ νεύματος, τὸν ὑπνρέτην, ὅστις εὐθὺς
προσῆλθε.

— Τὸ **καμπινέτο**! τῷ εἶπε ταχέως καὶ διὰ σιγῆς
φωνῆς.

— Εἶναι πιχσμένο.

Ἡ Κάρμεν ἔδειξε σφοδρὰν δυσκρέσκειαν καὶ ἐπανελάβε,
χωρὶς νὰ ὑψώσῃ τὴν φωνήν:

— Δὲν ἔχει ἄλλο δωματίον;

— Τὸ ὑπόγειον δὲν εἶναι ξενοδοχεῖον.

Ἡ Κάρμεν ἐκτύπησε τὸν πόδα. — Τὸ ἴσημιον τοῦτο τοῦ
θυμοῦ ἰδὼν ὁ Ἀμερικανός, ὅστις δυσκόλως ὠμίλει τὴν γαλ-
λικὴν καὶ οὐδὲν ἐννόησεν ἐκ τοῦ βραχείας διαλόγου, ὠργίσθη
περισσότερον καὶ τῆς Κάρμεν.

Ἡπαίλησε τὸν ὑπνρέτην διὰ τοῦ γρόνθου καὶ πρὸς ἐκεί-
νην στραφεὶς:

— Αὐτὸ ποῦ σὰς ἀρνεῖται μπορεῖ ν' ἀγορασθῇ; ἠρώτησε.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ

Χθές εορτήν τοῦ μάρτυρος Βλασίου, ἐώρταζεν ὁ διευθυντής τῆς «Ἀκροπόλεως» κ. Βλάσιος Γαβριηλίδης. Πολλὰ ἐπισκέψεις τοῦ ἐγένοντο, καὶ πολλὰς συγχαρητηρίου ἐπιστολάς ἔλαβε. Δὲν δυνάμεθα εἰμὴ ν' ἀναφέρωμεν, ὅτι ἐπισκέφθησαν αὐτὸν καὶ οἱ κ. κ. Δαμαλάς, ὑποψήφιος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, καὶ Στέφανος Σκουλούδης, εἰσγγητὴς τῶν ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» γραφομένων οἰκονομικῶν ἔργων. — Οἱ συνεργάται τοῦ ἐν τῇ «Ἀκροπόλει» τὸν ἐπισκέφθησαν πάντες ἐν σώματι, καὶ διὰ τοῦ ἀρχαιότερου αὐτῶν κ. Μαυρογένους, προσεφώνησαν αὐτῷ τὰ εἰκότα, εὐχθόντες αὐτῷ ἔτι πολλὰ καὶ εὐτυχῇ, προσέφερον δι' αὐτῷ, ὡς δῶρον, τὸν ἀποβιώσαντος Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου.

Ἡ προσφώνησις τοῦ κ. Μαυρογένους ἔχει ὡς ἑξῆς. «Περινούστατε ἔγγονέ τοῦ Ἀφεντούλαχ!»

«Ἐπὶ τῇ εορτῇ τοῦ σοῦ δυνάματος, οὐ συνεργάται σου, προσέρχονται καὶ σοὶ εὐγονται: ἔξ ὅλης καρδίας, ἔτι, πολλὰ καὶ εὐτυχῇ. Εἰς ἀνάμνησιν δὲ τῆς ἡμέρας ταύτης, σοὶ προσφέρουσι δι' ἐμοῦ, ὡς δῶρον τὸ κομπολόγιον καὶ τὴν ὁδοντογλυφίδα τοῦ ἀποβιώσαντος Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου, τὰ ὅποια διὰ μεγάλης χρηματικῆς θυσίας ἠδυνήθημεν ν' ἀποκτήσωμεν. Πράττομεν δὲ τοῦτο ὅπως μᾶς συγχωρήσῃς διὰ τὴν ἀμέλειαν ἣν ἐρεῖξαμεν μὴ δυνθέντες νὰ μάθωμεν ἐγκαίρως τὸν θάνατον τοῦ Μητροπολίτου Προκοπίου, καὶ ἀναγράψωμεν αὐτὸν ἐν τῷ φύλλῳ. Γνωρίζομεν ὅτι εἶσαι ἔτι πικραμένος, διότι ἡ «Ἐφημερίς» πρώτη ἀνήγγειλε τοῦτο. Ἀλλὰ τοῦτο οὐκ' ἐστὶ πρὸς θάνατον. Πιέπει νὰ τὸ λησμονήσῃς, ὅπως ἐλησμονήσῃς τόσα ἄλλα, ἵνα ἐπέλθῃ ἐν σοὶ πάλιν ἡ γαλήνη καὶ ἡ ἡσυχία».

Ὁ κ. Βλάσιος εἰς τὴν προσφώνησιν ταύτην τοῦ ἀρχαίου συνεργάτου του, τοῦ ἐπον μαζομένου «Ματκότ τῆς Ἀκροπόλεως», ἀπήντησε δι' ἑνὸς «εὐχαριστιῶ» καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸ ἰδιαιτέρῳ του δωμάτιον. Μετὰ τοῦτο οἱ συνεργάται τοῦ ἀπεχώρησαν πάντες περίλυποι καὶ κατηφείς, — τοῦ Μαυρογέννη μωρμουρίζοντος — ὅτι στυφίμον πάλιν λεμονίῳ ν' ποσειμαῖζεται εἰς τὸ προσωπικὸν τῆς «Ἀκροπόλεως». Δὲν ἐμάθομεν ἐν τῷ προσφερόντι δῶρον ἔδ' ἔχθῃ ὁ κ. Βλάσιος, ὡς ἔλεγεν ὁμοῦς ὁ Ἀσιανάλογος κ. Π. τὸ δῶρον τοῦτο θὰ σταλῇ εἰς τὸν κ. Δαμαλάν.

Κατάσκοπος.

— «Ὅχι ἐδῶ, ἀπεκρίθη ἡ Κάρμεν ἀνευρίσκουσα τὸ μείδιμά της, ὅτι ἐζήτουν δὲν εἶν' ἐδῶ.

— Ποῦ νὰ τὸ εὔρωμεν; εἶπεν ὁ Οὐέστερν ζωηρῶς ἐγειρόμενος.

Ἡ δὲ Κάρμεν τὸν ἐμυμήθη καὶ ἐστηρίχθη πάλιν εἰς τὸν βραχίονά του.

— Θὰ τὸ ζητήσωμεν μαζῇ, ἀπάντησεν ἡρέμα.

Ὁ Οὐέστερν ἐρρίψεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸ ἀντίτιμον τῶν ποτῶν καὶ διηυθύνθη μετὰ τῆς Κάρμεν πρὸς τὴν θύραν.

Μόλις εἶχον προχωρήσει τρία βήματα, καὶ ὑπεράνθρωπος ἀλλοθὺς κραυγὴ ἀντήχησεν ἀπὸ τῆς κλίμακος ἄνωθεν.

Αἱ συνδιαλέξεις ἔπαυσαν. Ἡ ὀρχήστρα ἐσίγησεν. Ὁ ἄγριος ἐρρίψε περὶ ἑαυτὸν περὶοισμένα βλῦματα.

— Αἶ! ἀπὸ τὸ ὑπόγειον, — αἶ! ἐκραζεν ἐξωθεν ἡ φωνή.

— Αἶ! ἀπάντησεν ἀστεῖός τις.

— Ποῦ ν' ὁ νοικοκύρης ἐδῶ μέτα;

Ὁ κύριος τοῦ καταστήματος δραμὼν πρὸς τὴν κλίμακα ἐκραξε.

— Παρὼν, κύριε, παρὼν!

Ἡ βροντερὰ φωνὴ ἐπανελάθεν:

— Ἐχει θέσι κάτω γὰρ ἓνα πεπόνι;

— Γιὰ πεπόνι, κύριε;

— Γιὰ ἓνα πεπόνι, καὶ μετὰ κουκουβάγια.

Ὁ διευθυντής, κατάπληκτος, ἐστράφη πρὸς τὴν ὁμήγυριν,

ἌΠΟΚΡΕΩ!

Καὶ ἀφ', οὗ φέτος λοιπὸν κοιμητῶν δὲν ἔχομεν τὸ ὅποσον νὰ βραβεύσῃ τοὺς μασκαράδες καὶ εὐχαριστήσῃ τὸν λαόν, ὅς προσπαθήσωμεν ἡμεῖς διὰ περιγραφῶν ἀποκρεάτικων νὰ διασκεδάσωμεν αὐτόν.

Ἄλλως τε, ὅταν κανεὶς ἀναγινώσκῃ εἶναι τὸ ἴδιον ὡς νὰ βλέπῃ ἴδιους θύμασι καὶ μάλιστα περὶ μασκαράδων, ὅπου δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν: Ἐκαστος ἐκ τῶν ἰδίων κρίνει τὰ ἀλλότρια.

Οἱ Ἴσπανοὶ καλὴ μου ἀναγνώστρια, ἔχουν συνήθειαν νὰ διασκεδάζωσι: μὲ ταυρομαχίας πεντάκις τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους, πρᾶγμα ὅχι τόσον εὐχάριστον. Οἱ Ρῶσοι ὁμοῦς τὰς τοιαύτας διασκέδασεις ἔκαμνον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ἐν ταῖς ὅποιαις εὕρισκον πολλὴν τέρψιν!

Τὰς διασκέδασεις ταύτας ἀδουτάτῃ δεσποινίς ἑλληνίς, δύναται νὰ τὰς ὀνομάσῃ «διασκεδασεὶς σπαραξικαρδίους».

Καὶ ἐν ᾧ ἡμεῖς ἐνταῦθα πρὸ εἰκοσιν καὶ πέντε ἐτῶν — καὶ σήμερον ἀκόμη ποῦ καὶ ποῦ — τὰς ἀπόκρεω διασκεδάσαμεν ἀπλουστάτα, ἤρκει μόνον ἐν σάρωθρον τὸ ὅποσον νὰ μεταχειρίζομεθα ἀντὶ βεντάγιας ἢ ἐν φόρεμα ὑπερτερίας. ἐν Μόσχᾳ τὰς δύο τελευταίας κυριακάς τῶν ἀπόκρεω πέντε χιλιάδας ἀθλητῶν προστήρχοντο εἰς τὰς ὄχλας τοῦ Κρεμλίνου ποταμοῦ, ὅπως ἀγωνισθῶσιν ἐγγὺς τῶν χιόνων. Οἱ θεαταὶ, ἐννοεῖτε, ὅτι ἦσαν ἀμέτρητοι διότι τὸ θέαμα ἦτο δωρεάν.

Βαλαντιστόμους ἔχει καὶ ἡ ὁραία Μόσχα καὶ τούτου ἐνεκεν ἡ Ρωσικὴ Κυβέρνησις ἠναγκάζετο νὰ διαθέτῃ κατὰ τὰς ἡμέρας: ἐλείνας πολλὰ στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα, ὅπως τηρήσωσι τὴν εὐταξίαν καὶ συλλαμβάνουσιν τοὺς λωποδύτας.

Καὶ ὅταν τὰ πάντα εὕρισκοντο ἐν τάξει, ὁ δὲ λαὸς ἀνυπομονῶν ἀνέμενεν, τότε ἐσχηματίζοντο δύο δυνάμεις ἐκ πεντήκοντα ἕως ἑκατὸν ἀτόμων, διοικουμένη ἐκαστὴ δύναμις ὑφ' ἐνὸς σπουδαίου ἀθλητοῦ.

Πρῶτοι εἰς τὸ πεδίον τοῦ ἀγώνος προστήρχοντο οἱ δύο ἀρχηγοὶ καὶ ἐπιπτον λυσσώδως, ὁ μὲν κατὰ τοῦ δεξιῆς ἐπιφέρουσι κατ' ἀλλήλων κυττώματα, ὁ δὲ τῶσον εὐχάριστα διότι καὶ σιγῆνας πολλὰς συνέτριψαν καὶ ἡμᾶτια ἐξερρίθησαν καὶ ὀδόντες ἐξεριζήθησαν!

Κατόπιν ἤρχετο ἡ γενικὴ συμπλοκὴ μετὰ τσαύτης μανίας ὅπου μὰ τὴν Θεὸν τρομάζῃ κανεὶς νὰ τὸ πιστεύσῃ ὅτι οἱ ἄνθρωποι ἐκείνοι ἐμάχοντο.

Ὅπλα δὲν τοῖς ἐπέτρεπον νὰ φέρωσι, μόνον εἰς τὰς δεξιὰς πύκτας χάλυκα ἢ τεμάχια ξύλου.

Ἐκαστον κύττημα ἐπέφερε πολλάκις πηλὴν καίριαν.

Ἡ πάλῃ αὕτη διήρκει ἕως ὅτου οἱ σκληρόκαρδοι θεαταὶ ἀνεχώρουν. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἀγώνων τούτων τῆς ἀπόκρεω, οἵτινες ἦσαν τὸ μόνον καλλώπισμά της, ἤρχετο ἡ ἁγία καὶ μεγάλη τεσσαροκοστή, ἥτις συνεπέφεν τὴν περιόδον τῆς «ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΤΕΙΑΣ» αὐστηρὰς, εἰς τὸ δάστημα τῆς ὁποίας μόνον οἱ ἄπιστοι ἐτόλμων νὰ διασκεδάσωσι.

ὡς δια νὰ ζητήσῃ τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος. — Τῷ ἀπῆντησαν δὲ διὰ μακρῶν καγχατῶν.

— Ἀπάντησιν, παρακαλοῦμεν! ἐκραζεν ἡ μυκωμένη φωνή. — Ἐρχομε κι' ἓνα Ἰνδιάνο.

— Τραβάτε δρόμο, καὶ μὴ μὲ σκοτίζετε, παρακαλῶ, ἐρώνησεν ὁ διευθυντής τοῦ καταστήματος.

— Ἐνα Ἰνδιάνο, μὲν ὀρκούδα καὶ μία τίγκα, ἐξηκολούθησεν ἡ φωνή.

— Αὐθάδῃ!

— Καὶ τῆς γυναῖκες των, ἄγριε.

Ὁλόκληρον τὸ ὑπόγειον ἤρχισε τὰ χειροκροτήματα καὶ τὰ εὐγε.

Τότε ἠκούσθη ἱκανῶς πολυάριθμος ὄμιλος καταβαίνων τὴν κλίμακα, μετὰ θορυβώδους βήματος, ἀλλὰ μεθοδικῶς, ἐρρυθμῶς καὶ ἄδων ἀποκρηάτικον ἥσμα τῆς ἐποχῆς.

Ὁ ἀσυνήθης αὐτὸς θόρυβος ἐφάνη παραγαγὼν ἐπὶ τοῦ ἀγρίου ἰσχυρὰν ἐντύπωσιν. Ἐδιπλασίασε τὴν τεραστίαν ζωηρότητα τῶν κινήσεων αὐτοῦ. Ὑπὸ τὴν ἐπισπευσθεῖσαν τυμπανοκρουσίαν τὰ τύμπανα ἐκρούσθησαν ὅλα ταυτόχροτως σκορπίζοντα εἰς τὸ ὑπόγειον τὴν ἐκκωφαντικὴν συναυλίαν των. Ἐπειτα ὁ κρότος ἐσβέσθη κατὰ μικρὸν ἐντελῶς.

Ἐπὶ τέλους ὁ γέρον ἐκυψε τὴν κεφαλὴν. Αἱ χεῖρές του κατέπεσαν.

Μετὰ τινων δευτερολέπτων ἐντελῇ ἀκινήσειαν, ἡ γέρου βραδέως καὶ ἔλαβε θέσιν πλήρη ἐμφαντικῆς ἀξιοπρεπείας.

Καὶ ἀφ' οὗ ὁ λόγος περὶ τεσσαρακοστῆς ἄς εἴπομεν καὶ ὀλίγα περὶ αὐτῆς διότι αἱ ἡμέραι πλέον τὴν ἀναμένουσιν. Ὁ ἀληθὲς Ρώσος καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς τεσσαρακοστῆς δὲν τρώγει κρέας, ὡς, οὔτε γαλακτοῦχιν τι φαγητόν. ἀλλ' ὅσπρια καὶ ἰχθὺς δι' ἐλαίου φρυγομένους. Καὶ τρώγει ἀπαξ τῆς ἡμέρας.

Ἄλλ' ὅταν ἔλθῃ τὸ Πάσχα ἀνταμείβῃ τὸν στόμαχόν του πολὺ καλὰ καὶ ἐν διαστήματι ὁκτώ ἡμερῶν ἐπαναφέρει αὐτὸν εἰς τὴν προτέραν του κατὰστασιν.

Καὶ ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ Πάσχα, ἠκούσατε τί διηγούνται περὶ Ρώσων.

Ἄμα σημάνει ὁ κώδων τῆς Ἀναστάσεως, πάντες κάθηνται εἰς πολυτελεστάτην τράπεζαν καὶ ὁ καθὲς δύναται νὰ ἐννοήσῃ πλέον τί πίνουν καὶ τί τρώγουν κατόπιν τοιαύτης νηστείας.

Τὰς πρώτας ὁκτὼ ἡμέρας ἐκείτην ἐσπέραν ὑπάλληλοι τῆς ἀστυνομίας ὁδηγοῦντες μεγάλας φορτηγὰς ἀμάξας περιέρχονται τὰς ἀγυῖας καὶ φορτώνουσιν τὰ θύματα τῆς ἀδυναμίας καὶ κραιπάλτης τοῦ Πάσχα.

Ὅλοι εὐγενεῖς, λαοὶ στρατιῶται συγχέονται ἀδελφικῶς εἰς τὴν ἐλεῖμωνα ἀμαξά τῆς ἀστυνομίας, ἡ ὅποια τοὺς μεταφέρει εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμήμα τῆς συνοικίας, ὥς οὗ ἀναλάβωσι καὶ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὴν οἰκίαν των, ὅπως συνεχίσωσι τὰ αὐτὰ τῆς αὐτῆς.

Οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς μεθύνοντες ἐπειδὴ οὐδεὶς φροντίζει νὰ τοὺς ἐγείρῃ, οἰνόδουλγες κοίτωνται ἐπὶ τῆς χιόνος καὶ πολλοὶ δὲν ἐγείρονται πλέον.

Αὐτὰ τὰ ἔθνη, ἐκτὸς τῆς ταυρομαχίας, ἐπικρατοῦν καὶ σήμερον ἐστὶ ἐν Ρωσσίᾳ.

Ἄνδρ. Κυριαζίδης

Σ Ρ. Τὸ δημოსιεύμενον ὡς ἀληθὲς ἀποκρηάτικον, σεδόμενον αὐτὸ καθ' ὅλα καὶ ἀφίνοντες εἰς τὸν γράψαντα πᾶσαν εὐθύνην, ἰδεῶν διορθώσεως ὀρθογραφίας, κλπ.

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ο Κ Ι Β Ω Τ Ι Ο Ν

ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΝΤΑΙ

Ἡ διατυμπανθεῖσα πτώχευσις τοῦ μεγάλου ἐμπορικοῦ οἴκου Λαζάρου Γαίτη, νέας παρέχει ἀποδείξεις τῆς τιμῆς τοῦ ἐνταῦθα Τελωνίου Πέτρου Δουζίνα, καθόσον, ἐνθ' ὃ τελώνης οὗτος κατ' Αὐγουστον π. ε. ἀπολογούμενος ἐπὶ τῶν ἀπυδιδόμενων αὐτῷ καταχρήσεων διευτυμπάνει τὴν πτωχείαν του καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῶν λόγων του μεγαλοφώνως ἐκήρυττεν ὅτι εἶναι τόσοον πτωχὸς, ὥστε διὰ ν' ἀποκαταστήσῃ τὴν θυγατέρα του ἐδανέσθῃ ἀπὸ τὸν Λεωνίδα Κουτσουδόντην Δρ. 5,000 καὶ ἐστὶ πλέον ὅτι ἐκτοτε, ἀντὶ νὰ μετριάσῃ τὸ χρέος του ἐπηύχεσε τοῦτο διὰ τῆς προσθήκης τῶν τόκων, ἥδη ἀνακαλύπτεται ὅτι ὁ ἐντιμὸς οὗτος τελώνης εἶναι πιστωτὴς τοῦ πτω-

χεύσαντος οἴκου Γαίτη Δρ. 20,000, ἐντεῦθεν λοιπὸν γεννᾶται τὸ ἐρώτημα ἂν ἐξεδέτο κατὰ τὴν ἀπολογίαν του ὁ Δουζίνας, ἢ ἀπὸ τῆς ἀπολογίας του καὶ ἐντεῦθεν ἡ ἀγνή αὐτῇ περιστερὰ ἐκλεψέ τούσα ὥστε καὶ τὰς πρὸς τὸν Κουτσουδόντην Δρ. 5,000 μετὰ τῶν τόκων νὰ ἐξυφλήσῃ καὶ δανειστὴς Δρ. 20,000 πρὸς τὸν βρεθέντα οἶκον νὰ γίνῃ.

Ταῦτα κ. Ῥαμπαγᾶ, Σᾶς κάμνω γνωστὰ. σὺν τῇ προσθήκῃ ὅτι τὸ μέγιστον τοῦτο τῆς πολυτελείας καὶ ὑφασμάτων κατὰστημα Γαίτη πολλὰς ἐντίμους δοσοληψίας εἰρεφαίνεται, μετὰ τοῦ Δουζίνα καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπὸτε ἡ δικαστικὴ ἀρχὴ ἐπελήφθη τῇ τιμωρίας τῶν τελωνειακῶν ὁ οἶκος Γαίτη ἐξηγάνισε τὰ βιβλία του καὶ οὕτω ἔσωσε τὴν ληστοσυμφορίαν Δουζίνα, Νομικοῦ κ.λ.π

Ῥ Εἰς Ἑρμουπόλεως 9 Φεβρουαρίου 1889

Κέρδερος

Η ΝΕΑ ΠΗΝΕΛΟΠΗ

Ἐξεδόθη καὶ τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου τῆς γειτονίσσης ἡμῶν ΝΕΑΣ ΠΗΝΕΛΟΠΗΣ. Εἶναι ὡραῖον. Ἐκείνα τὰ περὶ συρμοῦ πρῶτά της ἄρθρα εἶναι διὰ ψίλημα τὰ σχέδιά της ἀμίμητα.

Πνευματοφρονῶνς ἐτελέσθησαν, προχθὲς ἐσπέρας, κατὰ τὴν ὁδὸν ὦραν μ. μ. οἱ γάμοι τῆς ἀρίστης δεσποινίδος ΚΑΛΛΙΟΠΗΣ ΙΩ. ΠΟΥΛΗ μετὰ τοῦ ἐκ Μεσολογίου κ. ΠΑΝΤΟΛΕΟΝΤΟΣ Ζ. ΒΑΛΒΗ. Παράνυμφος ἦν ὁ κ. Α. ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, ἀντισυνταγματάρχης.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα νὰ ᾔνῃ αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς των συνέχεια τῆς χαρᾶς τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ ὅτ' ἦν συνέδεσαν τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν.

GRAND CONCERT LYRIQUE

Οἱ θέλοντες νὰ διασκεδάσωσι τὴν ἐσπέραν ταύτην, δύνανται νὰ κατέλθωσιν εἰς Πειραιᾶ, καὶ μεταβῶσιν εἰς τὸ ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ἀπόλλωνος ὀδικὸν κατὰστημα τοῦ κ. Μπέη, ὅπου θὰ δοθῇ μέγας χορὸς, εἰς ὃν θὰ λάβωσι μέρος, ἐκτὸς τῶν ἄλλων χορευτρίων Ἰταλίδων, Γερμανίδων κ.λ.π. καὶ ἐξ Πολωνίδες ἐσ/άτως ἀφιχθεῖσαι. Ἡ εἴσοδος εἶναι μόνον Δρ. 1.

Ὁ Μπέης μὲ τὰς περιποιήσεις του κατώρρωσεν ὥστε οἱ πολλοὶ νὰ προσέρχωνται εἰς τὸ κατὰστημα του, ἐνθ' αὐτὸ τὸ **Κλοῦδ μ'** ὅλην τὴν κυβερνητικὴν ὑποστήριξιν, ἔπесε καὶ ἔ-

— Ἦκουσα τὴν φωνὴν ἐνός ἀμερικανοῦ, εἶπε μὲ λαρυγώδη προφορὰν καὶ ἐκτείνων τὸν βραχίονα διὰ νὰ ἐπιβάλῃ σιωπὴν ἄς μ' ἀκούσῃ ὁ Ἀμερικανός... Ὡς τοῦ πῶ τί ἔκαμα διὰ τὸν λαόν του.

— Σοὺς! σοὺς! ἔκραζάν τινες τῶν πελατῶν, — ἰδοὺ ὁ μέγας ἀρχηγὸς θὰ μᾶς διηγηθῇ τὴν ἀμερικανικὴν ἱστορίαν του Λαφαγέττα καὶ τοῦ λευκοῦ ἵππου του.

Ὁ ἄδων ὁμιλὸς ἐξηκολούθει καταβάνων τὴν κλίμακα. Ὁ Οὐέστερν εἶχε στραφῇ πρὸς τὸν Ἰνδὸν καὶ τὸν ἐθεώρει περιέρχως.

Οὗτος ἐξηκολούθησε παρὰδόξως τονίζων τὴν ὑπόκωπον μελοποιεῖν του.

— Ἀνεχωρήσαμεν ἐκ τῆς μεγάλης γῆς τῶν ὠχροπρόσώπων ἐπὶ λέμβων, αἱ ὁποῖαι ὁμοιάζαν ὡς πόλεις... ἤμεθα γιλιᾶδες νέων... καὶ μεταξὺ τῶν ἡμῶν μέγας ἀρχηγός... Εἶναι τώρα πολλοὶ χειμῶνες ἀπὸ τότε... Το αἰμά μου ἦτο λευκόν... Μὴν τὸ εἰπῇτε, διότι οἱ Ἰβρυθόδερμοι δὲν θὰ μὲ ὠνόμαζον πλέον πατέρα των... Εἶναι ψεῖμα! Καὶ αὐτὸ τὸ Ἄγιον Πνεῦμα δύναται νὰ κάμῃ ἓνα Σερὸν νὰ γεννηθῇ ἀλλαχοῦ ἢ εἰς τὸν λιμνὸν τῆς ὁχθῆς;...

Πάταγος ἀνευρημίων καὶ γελῶτων ἐγένετο κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν. Ἡ φωνὴ τοῦ γέροντος ἐσβέσθη ἡττηθεῖσα ἐκ τῆς αἰφνιδίας ἐκείνης βροντῆς καὶ κατέπεσε πάλιν ὀδρανῆς ἐπὶ τοῦ σακμίου του.

Οἱ πέντε ἡμῶν ἄνδρες—καὶ αἱ γυναῖκές των—εἶχον κα-

τέλθει τὴν κλίμακα, τρικλίζοντες, ὠρυόμενοι, μεθύνοντες, παρὰφρονες.

Ὁ αὐτὸς προηγεῖτο μετὰ παρμεγίστου κέρατος ὅπερ εἰσῆγεν εἰς τὸ ἰχθυοειδὲς στόμα του, ὅπως παράγῃ τοὺς μυκηθμοὺς οὗς ἠκούσαμεν.

Μόλις εἰσελθόντες, ἐσχημάτισαν κύκλον καὶ ἔψαλον ἁσμάτων κρᾶμα βροντωδέστατα· εἰς ἰνδικὸς ὄρνις ἀπήγγελλεν, ἐν μέσῳ τῶν ἁσμάτων, τὴν ἀφήγησιν τοῦ Θηραμένου·— ἡ ἄρκτος ἐγρύλλιζε μόνη αὐτῇ ἓνα χορὸν τῆς Ἑστιάδος·— ἡ γλαυὴ ἐξηκόντιζεν ἐν τῇ συναυλίᾳ πενθίμους ὠρυγὰς·— ἡ τίγρις ἐμυκάτο διὰ τοῦ κέρατος.

Μὲ τὸ τρομακτικὸν τοῦτο μπάσσο, αἱ πέντε γυναῖκες ἀπετέλουν βαθυλωνίαν ἀπερίγραπτον. Ἡ τὶ φωνικόν, κεραυνόβηλον, ὑψηλόν.—Ὁ ἄγριος, ἐξαλλος, ἔσφαττε τὰ ὦτά του.

Ὁ κύκλος τῶν ᾄδόντων εὐρίσκετο εἰς τὴν κλίμακα. Ἡ Κάρμεν καὶ ὁ Ἀμερικανός, πρὸς στιγμὴν ἐμποδισθέντες ἐκ τοῦ ρέματος τοῦ πλήθους, ὅπερ παρήγαγεν ἡ ἀριεὶς τῶν προσωπιδόφωνων ἡμῶν, ἠθέλησαν νὰ διανοίξωσι δίοδον, ἀλλ' ἡ τίγρις παρετήρησε τὸν Οὐέστερν καὶ διέκοψεν ἁμέσως τὸ ἄσμα τῆς.

— Σιωπὴ ὅλοι! ἐβόησε διὰ τοῦ κέρατος.

Οἱ πάντες δ' ἐσιώπησαν, ἐκτὸς τοῦ ἰνδικοῦ ὀρνίθου, ὅστις ἐνόμισεν ὅτι ὤφειλε νὰ προσθήσῃ εἰς τὴν ἀφήγησιν τοῦ Θηραμένου τὸν ἐξῆς ἁξιοσημείωτον στίχον:

Τὸν μέλλοντα νὰ ὁμιλήσῃ ἀκούσατε Ἰωσηφίνον!

μεινε με τούς τρεῖς πελάτας τούς Κερκαλλήνας, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχον καλὸ ποδαρικό.

«Οἱ λοιπὸν εἰς τὸ Μπέη. ἂν θέν νά περνοῦν σά μπέηδες.

ΣΥΝΕΙΣΦΟΡΑΙ ΔΙΑ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ

Ἐπιστολὴ ἑμπόρου

Ἀξιότιμε κύριε συντάκτα τοῦ «Ραμπάγῆ»!

Ἡ σημερινὴ «Ἀκρόπολις» ἀναφέρει ὅτι Ἐπιτροπὴ ἐκ τριῶν νέων, καὶ νέων μάλιστα ἐξ ἐλευθέρων οἵτινες τὸν καθὼν τοὺς περνοῦν εἰς διασκέδασεις, θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς ἑμπόρους, ὅπως εἰσπράξῃ χρήματα, διὰ νὰ δοθῶσιν εἰς τοὺς καλλιτέρας μασκαράδες.

Ἄγνοῦ κατὰ τίνα τρόπον ἐστειλήθη ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη; γνωρίζω μόνον τοῦτο, ὅτι ἐν τῇ πόλει μας, ἐπικρατεῖ μεγίστη πενία παρὰ τῇ κατωτάτῃ τάξει τοῦ λαοῦ, καὶ ἐπομένως ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη εὐχαρίστως θὰ ἐρίνατο δεκτὴ παρὰ τοῖς ἑμπόροις. ἂν ἐξήται χρήματα, ὅπως δοθῶσιν εἰς πτωχὰς οἰκογενείας, στερουμένας τὰς ἡμέρας ταύτας οὐ μόνον κρίατα, ἀλλὰ καὶ ἄστον. Ζητοῦσαν ὅμως χρήματα διὰ νὰ βραβεύσῃ τοὺς μασκαράδας δηλῶ εἰς αὐτὴν ὅτι θ' ἀποπεμφθῇ ἀπὸ τοὺς συναδέλφους μου, διότι εἶναι αἰσχρὸν νὰ ζητῶσι τρεῖς γιὰ ἀλάκιδες νὰ τοὺς δώσωμεν χρήματα ἵνα μὲ αὐτὰ βραβεύσωσι μασκαράδες καὶ διασκεδάσωσι. Ἄς μάθωσιν οἱ κύριοι οὗτοι καὶ αὐτὸς ὁ διευθυντὴς τῆς

«Ἀκροπόλεως», ὅτι οἱ ἑμποροὶ τῶν Ἀθηνῶν δὲν ἐξαπατῶνται νὰ δίδουν τὸ χρήμα τῶν, διὰ νὰ διασκεδάσουν ἄλλοι διὰ λογαριασμόν τῶν. Ἐὰν θὰ διαθέσωσιν ἐκ συνεισφορῶν χρηματικὸν τι ποσὸν θὰ τὸ διαθέσωσιν ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως, τοὺς ὁποῖους εἶναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωσι. — Ἐπομένως παρακαλεῖται ἡ ἀρτισύστατος ἐπιτροπὴ τῶν κυρίων τούτων ν' ἀφήσῃ ἡσύχους τοὺς ἑμπόρους, καὶ ν' ἀποταθῇ εἰς τοὺς χρηματιστὰς, τοὺς καθεκάστην ἀνευ θυσιῶν κερδίζοντας ἑκατομύρια, — αὐτοὶ δὲ δύνανται νὰ διαθέσωσι πολλὰ χρήματα διὰ βράβευσιν τῶν μασκαράδων.

Π. Α. (ἑμπορος.)

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

ὁ ἀριθμὸς 132

Τὸ νωτέρω ξενοδοχεῖον κείμενον κατὰ τὴν ὁδὸν Αἰόλου παρὰ τὸ Β. Φωτογραφεῖον Μωρχίτου, διακρίνεται διὰ τὴν καθαριότητα καὶ εὐθηνίαν τῶν φαγητῶν του, καθόσον ὁ διευθυντὴς του ζητεῖ τὸ κέρδος ἐκ τῆς μεγάλης κατανάλωσως, διὰ τοῦτο καὶ αἱ τιμαὶ τῶν φαγητῶν του εἶναι αἱ ἐξῆς. — Ἐν τράπεζῃ λεπτὰ 40. Ψητὰ 45. Μπριτζόλες 55. Πουλερικά 55.

Ὁ Ἰωσηφῖνος ἀνέβη ἐπὶ τραπέζης.

— Πυκνώσατε τὰς τάξεις σας! εἶπε. — παρατηρῶ τὸν νησιώτην ὁ ὁποῖος μ' ἐσυγύρισε ἄστὸν κήπο.

— Νὰ πιστεύσω τὰ μάτια μας; εἶπεν ὁ Ἰνδικὸς ὄρνις.

— Ἐκαμε κατ'ἐκτίμησης, βλέπετε, προσέθεσε τὸ πεπόνιον. — εἶναι μὲ τὴν Κάρμεν, τὴν ὥραιάν Ἀνδραλουσίαν, ποῦ χορεύει τὸ φανταγγὸ μέσα ἰστὴ λάσπη στὸ βουλευτὴρ τοῦ Τέμπλου.

— Ἄς τὸν φάμε αὐτὸν τὸν ἄγνωστον! ἐγνωμοδότησε θλιβερώς ἡ γλαυξ.

— Ἄς τὸν φέρωμεν ἐν θριάμβῳ!

— Ἄς τοῦ πάρωμε τὴν Ἑλένην του. . .

Ἡ Κάρμεν ἠκολούθει τὴν σκηνὴν ταύτην μετ' ὀφθαλμοφανοῦς ἀνησυχίας. Τὰ χεῖλη τῆς ἐσπρίγγοντο σπασμωδικῶς, αἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς συνεσπῶντο, τὸ βλέμμα τῆς ἦτο τολμηρὸν καὶ αὐστηρὸν.

— Θὰ σὰς ἐπιτεθοῦν, εἶπε κρυφίως τῷ Οὐδέστερ. — εἴσθε ἰσχυροὶ ὑμεῖς, ἐκεῖνοι εἰναιμεθυσμένοι. ἄνοιξατε δρόμον εἰς αὐτὸ τὸ πλῆθος. Ὁ σὰς ἀκολουθήσω.

Ὁ Οὐδέστερ δὲν εἶχεν ἐννοήσει τίποτε ἐκ τοῦ διαλόγου τῶν πρωτοπιδιοφόρων, ἀλλὰ τοῦ ἔφραττον τὸν δρόμον του καὶ τὸ ποτὴν ἔβραζεν εἰς τὴν κεφαλὴν του. Ἐσπρίγξε τὰς πυγμάς του καὶ ὤρμησεν ἀποφασιστικῶς.

Τὸ πεπόνι ἐκυλίσθη ἑκτοκλισμένον, μεταξὺ τῶν ποδῶν τῶν θεατῶν, ὁ Ἰνδικὸς ὄρνις ἔπεσεν, ἡ γλαυξ δὲν εἶχε τύχην καλλιτέραν. Τὸ ῥήγμα ἠνοίχθη.

— Ἰωσηφῖνε! ῥίξου του! ἑμπρὸς ὅλοι! ἐφώνησεν ἡ τίγρις διὰ τοῦ κέρατος αὐτῆς, μὲ τὰ ποτήρια, μὲ τῆς μποτλίλλαις! σκοτώστέ τον τὸν γκόντεμ!

Ὁ Οὐδέστερ ὑπερέβαινε τὰς τελευταίας τραπέζας. — Μία φιάλη ὕδατος ἐσύριξεν εἰς τὸ οὖς αὐτοῦ καὶ ἐθράυσθη ἐπὶ τοῦ τοίχου. — ποτήριον ζύθου τὸν ἐκτύπησεν αὐτοστιγμὴ εἰς τὸν αὐχένα.

Ἐστράφη μία φιάλη οἴνου ἐπληξεν αὐτὸν εἰς τὸ μέτωπον.

— Πῦρ! πῦρ! πῦρ ὁμαδόν! βράατε! ὠρώετο ὁ Ἰωσηφῖνος.

Ὁ Οὐδέστερ, ἐκμανεῖς ἤρπασε δοχεῖον ζύθου ἐκ τῆς πλησίον τραπέζης καὶ ὤρμησεν ἐκ νέου εἰς τὸ μέσον τῶν ἀντιπάλων του.

Τρομερὰ συμπλοκὴ ἐπηκολούθησε. — Μία τῶν κυριῶν τοῦ πρωτοπιδιοφόρου θιάσου ἔφερεν ὥραιον ἐγγχειρίδιον εἰς τὴν ζωὴν τῆς, μὲ τὴν λαβὴν τεχνήντως γεγλυμμένην.

Ἦτο ἡ σύντροφος τῆς ἄρκτου.

Ἐν τῇ συμπλοκῇ οὗτος ἔλαβεν εἰς τὰ στήρνα ἐν τῶν στροδῶν ἐκεῖνων χρονοσκοπημάτων τὰ ὁποῖα γνωρίζουν νὰ δίδουν ἐν Βοστώνῃ ἐπίσης καλῶς ὅσον καὶ παρὰ τὰς ὀρθὰς τοῦ Ταμέσεως. — Φρενητιῶν ἐκ τῆς λύσσης καὶ τοῦ οἴνου, ὁ εἰς ἄρκτον μετημεσιμένος, ἀπέσπασε τὸ ἐγγχειρίδιον τῆς γυναικὸς καὶ ἐπληξεν τὸν Οὐδέστερ εἰς τὸ στήθος. — Ὁ Οὐδέστερ ἐκλονίσθη.

Ἀλλὰ σιδηρὰ χεῖρ ἥτις ἀπέτρεψε τὸ ἐγγχειρίδιον, συνεσπρίγγθη ἐπὶ τῶν δακτύλων τῆς ἄρκτου καὶ τῆς ἤρπασε τὸ ἐγγχειρίδιον. — Ἡ Κάρμεν, — αὐτὴ ἦτο, — ἔθεσε ταῦτοχρόνως τὸ ὥραιόν της στόμα εἰς τὸ οὖς τοῦ Ἀμερικανοῦ καὶ τῷ εἶπε:

— Ἐλάτε, τὸ θέλω!

Ἐκεῖνος τὴν ἠτένισε καὶ ἐκόπασεν ἡ ὀργή του.

Ἡ Κάρμεν τὸν ἔσυρε γοργῶς. Ἐγένοντο δὲ ἄφαντοι κατὰ τὴν καμπὴν τῆς κλίμακος.

Μακρὰ θριάμβου κραυγὴ τοὺς ἠκολούθησε.

— Φαίνεται πῶς τὰ κατάφερα καλὰ, θὰ τ' ἀνοιξά γερὴ κομπότρυπα, εἶπεν ὁ Ἰνδικὸς ὄρνις πλησιάζων τὴν κλίμακα, γιὰ νὰ τὰ αἷματα!

— Λίμνη αἵματος! . . . προσέθεσεν ἡ γλαυξ. — ἐξεδιχέθημεν!

— Ἄς δοξάσωμεν τοὺς θεοὺς. εἶπε ὁ Ἰωσηφῖνος, — καὶ ἄς πιῶμε τὸν καφέ μας.

Ἡ ἄρκτος ἐκράτει ἀνοικτὴν τὴν χεῖρα, ἥτις ἐκράτησε τὸ ἐγγχειρίδιον. Ἐμεινεν ἀκίνητος καὶ ἐφαίνετο ἄορίστως ἔχουσα συναίσθησιν τῆς πράξεώς της.

Ἡ Κάρμεν ὑπεστήριξε τὸν Οὐδέστερ, σκοτοδινιῶντα, αἰμοσταγῇ καὶ τὸν ἐξῆγε τῆς διόδου διὰ τῆς ὁδοῦ Βοζολαί. Ἐκ τῆς ὁδοῦ ταύτης μετέβη εἰς τὸν ὁδὸν Βαλοά. — Ἐξήγαγε τοῦ θυλακίου αὐτῆς προσωπίδα, δι' ἧς ἐκάλυψε τὸ πρόσωπόν της καὶ εἰσῆγαγε τὸν Οὐδέστερ εἰς ἓνα τῶν ἀνωνύμων διαδρόμων, τῶν ὑγρῶν, ζοφερῶν, πολυδαυδάλων, ἐρήμων οἵτινες ἀνέρχονται πρὸς τὴν ὁδὸν Νέαν — τῶν — Κελῶν — Παιδιῶν.

Ἀνωθεν τῆς θύρας τῆς διόδου ταύτης, ὑπῆρχεν ἡ ἐξῆς διαφανὴς ἐπιγραφή:

Ο ΑΓΡΙΟΣ,

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΥΨΙΝΟΥ ΜΕΤ' ΕΠΙΠΑΩΝ

(ἠκολουθεῖ).